

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 24.

Anden Sæssion.

11te Møde.

Onsdagen den 23de October.

(Forts.)

Finantsministeren (fortsat): I det Dieblit, denne Sag var fuldkommen fri, saaledes at den kunde behandles af en fuldstændig dansk Rigsdag, hvor slesvigske Deputerede vare tilstede, da troer jeg, at den Form, hvorunder Toldforfjællens Udjevning vilde have været at bringe under Forhandling, ikke vilde have været ved en Discussion af de enkelte Toldsatser, men ved en Discussion af et heelt nyt Tariffsystem, thi, naaget Regjeringen har bestræbt sig for, ved det Tarifforslag, som foreligger, at bringe det saa meget som muligt i Overensstemmelse med de tidligere Toldsystemer, saa er det dog en Selsfølge, at der kunde være endeel Forandringer, som kunde findes hensigtsmæssige, baade hvad angaaer de Satser, som her foreligger, og ogsaa andre, og Sagen vilde da først kunne bringes til endelig Afgjørelse, naar det blev muligt at forelægge, foruden en fuldstændig Toldlov, som sammenfatter den hele nuværende Toldlovgivning, tillige et fuldstændigt Tariffudkast. Dette troer jeg imidlertid, at man bør udsætte indtil, som sagt, Sagen kan behandles i sin Fuldstændighed og sin Heelhed. Det er saaledes ikke nogen fra den ærede københavnske Rigsdagsmands forfjællig Anskuelse, som jeg nys tillod mig at citere, naar Regjeringen ikke udtrykkelig i Udkastet har fastsat, at det kun skal gjælde, indtil de internationale Forhold tillade Sagens endelige Ordning, thi jeg er ganske enig med den ærede Rigsdagsmand i, at, saasnart Forholdene tillade det, bør disse Love, der, selv om de emanere under endelig Lovform, dog paa Grund af deres indre Realitet maae betragtes som foreløbige, undergives en endelig

Behandling, og navnlig vil da den hele Toldlovgivning med hvad dertil hører faae et forandret Udseende og blive at discutere paa den første Rigsdag, hvor det bliver muligt; Regjeringen er ogsaa for sit Vedkommende beredt derpaa, og de Forarbejder, som det er muligt at have til en saadan Sag, ere allerede nu tilstede i en temmelig Modenhed. Det vil altsaa kun være det Tidspunkt, paa hvilket det maatte findes hensigtsmæssigt eller muligt at fremlægge den, der vil være at tage i Betragtning.

B. Scholer: Da den ærede 4de københavnske Rigsdagsmand idag har gjentaget, at denne Sags Ordning var paatrængende nødvendig og da den høitærede Finantsminister har udtalt, at Rigsdagen ikke var „synderlig“ mere bunden ved denne provisoriske Lov eller Ordonnans, saa kan jeg dog ikke undlade med et Par Ord at udtale min Mening om Sagens Nødvendighed, og om det, om vi staae som Frie eller som Bunde. Det vil erindres, at, da den høitærede Finantsminister forelagde den nærværende Sags Mage, da søgte han ved en Tankestrække, som han kaldte en nødvendig Slutningsfølge, at bevise, at vi maatte komme dertil, hvortil vi ere komne. Han gif ud fra den Lov, som Rigsdagen vedtog under 29de April 1850, og paaberaabte sig, at Rigsdagen havde anerkjendt Nødvendigheden af at betragte Slesvig som et fremmed Land i Henseende til Toldforholdene. Jeg skal i den Henseende tillade mig at erindre om, at jeg var En af de To, som dengang stemte imod denne Lov og stemte derimod med fuld Føie, som jeg dengang udtalte for nogle tilstedeværende Medlemmer, som vilde erindre det. Jeg anførte som Grund, at under nærværende Forhold fandt jeg det aldeles urigtigt at udstede en saadan Lov, hvorved vi betragtede Slesvig som told-